

Klippen ved Horeb

2.mos 17:1-7

Etter at israelsfolket hadde gått ut av Egypt, og kommet seg over Rødehavet, kom de etterhvert til et sted kalt Refidim. Her fantes det ikke vann, og alle var veldig tørste. Og hvem var det de ville ta for dette? Moses!

Han ble selvfølgelig fortvilet, og gikk da til Gud og ropte: "Hva skal jeg gjøre?" Moses fikk da beskjed fra Gud om å ta staven sin og slå på klippen- da ville det komme vann ut fra den, og folket ville få drikke.

Her går det fra mangel på det mest nødvendige i livet, til at de plutselig får det de trenger.

Et menneske er fullstendig avhengig av vann- vi klarer oss 2-3 dager uten noe som helst vann. Deretter blir kroppen dehydrert, og man vil raskt dø.

At Israelsfolket fikk vann var altså redningen for de.

Jesasja 53:4

Sannelig det var våre sykdommer han tok på seg, det var våre smerter han bar, mens vi regnet han som rammet, slått av Gud og gjort elendig.

Her står det altså at Jesus ble slått av Gud.....

Dette forteller om Jesu død på korset, og hva han gav oss da.

Ser vi en parallell her, til klippen ved Horeb?

I 1 korinterbrev forteller Paulus at denne Klippen er Kristus, og at den fulgte Israelsfolket videre på deres vandring gjennom ørkenen. Vi har jo tidligere snakket om at Jesus var med dem i ildsøylen og skystøtten. Jesus var med hele veien, men kunne dukke opp i forskjellige skikkelser.

Klippen ble slått, og det gav vann til hele Israelsfolket. Det reddet livet til dem alle!

Jesus ble slått av Gud, og gjennom hans død ble frelsen tilgjengelig for alle.

Det menneskene trengte mest av alt- frelse- ble tilgjengelig gjennom Jesus død på korset.

Ikke bare har vi fått frelse:

Filipperne 4:19

Min Gud skal etter sin rikdom fylle alle deres behov i Kristus Jesus.

Pinse Ung

Tenk det: Etter sin rikdom! Det er litt det.....